

komny, tehodla nemožesche jemu niczo tu Hubu satyfacz, ale won reczesche wotšje, so bychy je czi Pšestuperjo štyscheli a srosemili. Tehodla wotterwi ton Knes psches jeho Sstowo te Wutrobe sCzrodami, jako tamnej Lydii, so do Zšom Krysta wjerjachu, a ton stary Pšhaw cžlowškich Wustawkow wot šo walichu. Haj, jeho Rimanje stroži welje sasparnych a sasaknych Duschow, wšwojim Cžakšu, jako tamneho Felixa. Zaposcht. Šk. 24, 25. Nichto tehodla po nim tak ryčerszy a s Bohenjom teho Ducha reczat neje, a tešch reczeč nebudže.

S. 5. A šhto čžemy šo tu dotho komdžič, so bychmy wam jeho Wosšebnosže kwalili? Šhto čžemy šo tudy dotho samolwicz, so jeho, a niz druheho Prjedarja, Prjedowanje pschetožili šmy? Šhak šebi czi druhšy Prjedarjo a Wuczerjo Boži, šami tu Cžesz nežadaju, so by jich šhtu sa lšepschich, sa woschich, a sa wosšebnischich džeržat. Woni wšchizy we šwojich Knihach šjaunje posnaja, a pišaju, so šu šwoju žytku Mudrosz wot njeho nawukli, a wšchizy šnjeho jako šjeneho Žorta čžerpali. neb: D. Philipp Jakub Spener, šwilu Draždžanach a poštom Barlini najwoschi Duchowny, jedyn wosšebny Muž, pišche: *) Cžim huszischojia te Knihy Lutherušowe lasowach, cžim wjestzischich ščinich šo ja we Wjernosžjach nascheje Ššesžijanskeje Wucžby. Ja tešch počach njekotre cžesške Wjezy ššjaunischo šposnacž, dyžli predu pschi Lasowanju druhich duchownych Knihow. A šja wjem, so šo druhim runje tešch tak dže. Tehodla nemožu ja šaprečž, so mam, šdyž šwjate Pišmo wumjenju, moje žyke Posnacžje ššesžijanskeje Wjery šteho lubeho „Lutheruša zc. Jedyn druhi pobožny Muž, a Wuczer w Šali, neb: Francka **) špraji: Dalje je tešch moje wutrobne žadanje, so byšchtej šhak Lutherušowej pošstilli (menujzy jeho žykwina a domjaza) huszischoj lasowanej bytej, niz jeno wot pošlucharjow, ale tešch wot Wuczerjow. Pšchetož we nich je wjazy Ducha, Jašdra a žiwjenja, dyžli wewšchitkich njekzischich kumschtnje wudžjetanych Prjedowanjach. Šotrež šu jeno, šajž šymna Woda pschecziwo Lutherušu pschi jich žytem „Kumschtcži. Haj, šotšiz jeno šnjeho šranjenu Wodu noscha, druhim prjeduja, šami šo paš nepolšepschuja. A dyrbjataj wam, Lubi Ššerbjo, taj wulkaj Mužaj nešnajomnaj bydž, da my tolla wjemy, so neboho D. Jana Arndta šnajecže, došfelž jeho štote Knihy wot wjerneho Ššesžijanstwa pschetožene macže. Šouššamy menuje ***) šotšdy rjany Ššpruch Lutherušowny, jenu krasnu žwjerku, šotraž šo dyrbi do teje Šarodki nascheje Wutroby šadžič, so by šo tam šakorenila, rostla a Plody pschinešla. Šhtuž da ma šam woššy dobreho Miščtera, ton netreba
drudže

*) Theol. Bed. Art. Dist. III. Sect. XLIV.

**) Mon. Past. theol. p. 42.

***) Rep. Ap. 2, B. v. w. Chr.